

Arrest

nr. 252 418 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 20 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van Guinee te bezitten. U bent geboren en getogen in de stad Kamsar. U heeft gestudeerd aan de Franse school tot in 2013 en nadien verkocht u brandstof voor auto's. Uw oudste broer, A.C., verliet in 2004 Guinee omwille van politieke problemen, waarna hij zich in België vestigde.

In 2008 is uw moeder overleden, waarna uw vader in 2011 hertrouwde met N.B.. U had geen goede verstandhouding met uw stiefmoeder, volgens u was zij enkel uit op de welvaart van uw vader. In januari 2016 is uw vader overleden. U zorgde ervoor dat u de eigendomsdocumenten van het huis in uw bezit had en u verzweeg dit voor uw stiefmoeder en de overige familie van uw vader.

Uw stiefmoeder schakelde een politieagent in om u te bedreigen in de hoop dat u de documenten zou afgeven. U ontkende steeds dat u de documenten in uw bezit had. U wilde klacht neerleggen bij de gendarmerie en de wijkchef tegen uw stiefmoeder, maar niemand wilde u helpen. U besloot het huis te verkopen met behulp van een vriend van uw vader. Met het geld van de verkoop van het huis besloot u het land te verlaten. Uw stiefmoeder heeft, vanwege haar vorige man die politieagent was, connecties in heel het land. Uw stiefmoeder en overige familie van uw vader werden door de koper van het huis uit hun huis gezet. U vreest voor uw leven omdat u het huis verkocht heeft tegen de wil van de vrouw van uw vader in en zij heden nog naar u op zoek zou zijn.

U contacteerde uw broer, die in het dorp woonde, er vertelde hem de situatie. U vertrok naar Conakry voor de verkoper in het huis trok, waar u wachtte op uw broer en op het geld van de verkoop. Samen met uw broer, M.C. (O.V. X, CGVS X) verliet u Guinee op 19 april 2016. Jullie reisden via Mali, Niger en Libië naar Italië, waar uw vingerafdrukken werden genomen. Op 5 september 2016 kwam u aan in België, waar u een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. In het kader van de Dublin procedure werd u teruggestuurd naar Italië. U keerde na drie dagen in Italië terug naar België.

Op 24 juli 2019 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 21 september 2020 werd u verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS. U legde geen documenten neer in het kader van uw huidig verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt. U en uw broer verklaren beiden dat jullie Guinee hebben verlaten na de verkoop van het huis van jullie vader waardoor jullie heden in Guinee vrezen vervolgd te worden (CGVS X, p. 11-13; CGVS X, p. 12-13). Echter leggen jullie geheel tegenstrijdige verklaring af over jullie familiesamenstelling en het verloop van de problemen die jullie in Guinee hebben gekend, waardoor en geen enkel geloof aan jullie verklaringen kan worden gehecht.

Vooreerst wordt opgemerkt dat u en uw broer geheel tegenstrijdige verklaringen afleggen over de samenstelling van jullie familie met wie jullie in Guinee problemen zouden hebben gekend. Uw broer verklaart dat hij twee stiefmoeders heeft, H.S. en F.B. en dat zij reeds aanwezig waren voor de geboorte van uw broer (CGVS X, p. 6). Uzelf verklaart dat u slechts een stiefmoeder heeft, N.B., met wie uw vader getrouwd is na de dood van uw moeder (CGVS X, p. 7). Aangezien jullie beiden verklaren problemen te hebben met jullie stiefmoeder(s) in Guinee, kan het niet overtuigen dat jullie hier geen eensluidende verklaringen over weten af te leggen. Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat jullie ook over de sterftedata van jullie ouders tegenstrijdige verklaringen afleggen. Jullie verklaren beiden tijdens jullie eerste aanvraag dat uw moeder in 2001 en uw vader in 2003 is gestorven (verklaring DVZ X, dd. 22.09.2016, p. 5 punt 13; verklaring DVZ X, dd. 23.09.2016, p. 5 punt 13). Uw broer zegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud de sterftedatum niet meer te weten (CGVS X, p. 6-7). U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat uw moeder in 2008 en uw vader in januari 2016 is overleden (CGVS X, p. 8). Geconfronteerd met uw eigen tegenstrijdige verklaringen, zegt u eerst dat ze u die vraag niet hebben gesteld (CGVS X, p. 8). U wordt erop gewezen dat die vraag u weldegelijk gesteld werden tijdens uw eerste verzoek. U verklaart vervolgens dat u zich die vraag niet herinnert. U wordt opnieuw gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, u herhaalt louter dat de vraag u niet gesteld werd (CGVS X, p. 8). Aangezien de dood van uw vader het begin van jullie voorgehouden problemen in Guinee markeert, mag er op zijn minst verwacht worden dat jullie daar eenduidige verklaringen over weten af te leggen. Ook over jullie woonplaatsen leggen jullie geen eenduidige verklaringen af.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u altijd in het huis van uw vader in Kamsar heeft gewoond (CGVS X, p. 6), terwijl u op de DVZ verklaard heeft dat u ook een tijdje in Conakry heeft

gestudeerd en gewoond (verklaring volgend verzoek X, dd. 08.09.2020, punt 10). Hiermee geconfronteerd stelt u louter dat u zich nooit in Conakry gevestigd heeft en de persoon u misschien verkeerd heeft verstaan, hetgeen een weinig aannemelijke verklaring is (CGVS X, p. 6). U verklaart tevens dat uw broer altijd in het dorp Kibola woonde (CGVS X, p. 14). Uw broer zelf verklaart afwisselend in het dorp en in het huis in Kamsar te wonen, en hij stelt dat hij na het overlijden van uw vader samen met u in het huis in Kamsar woonde (CGVS X, p. 10). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over jullie woonplaatsen en familiesamenstelling ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie relaas volledig.

Tevens leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over hoe jullie de verkoop van het huis geregeld hebben. U verklaart dat u de eigendomsdocumenten van het huis gevonden heeft op de plaats waar uw vader de documenten bewaarde aangezien u de veiligheidssleutel hiervan in uw bezit had (CGVS X, p. 18). U verklaart dat u de verkoop van het huis heeft geregeld via een vriend van uw vader, die het huis verkocht heeft aan H.K., een bosbewoner die werkt voor de CBG, Compagnie des Bauxites de Guinée (CGVS X, p. 19). Volgens uw verklaringen bracht u uw broer hiervan telefonisch op de hoogte (CGVS X, p. 17). Na de verkoop van het huis werd de overige familie van uw vader uit het huis gezet, zij wonen daar volgens uw verklaringen niet meer (CGVS X, p. 19-20). Deze verklaringen blijken echter geheel niet overeen te komen met de verklaringen van uw broer. Uw broer verklaart namelijk dat hij de documenten van jullie oudere broer, A.C., heeft gekregen, toen deze in 2004 het land verliet (CGVS X, p. 14-15). Uw broer verklaart voorts dat hij de verkoop van het huis via een vriend van hem heeft geregeld en dat hij het huis aan een commandant genaamd Ab. verkocht heeft (CGVS X, p. 12-13). Deze commandant zou jullie familie eerst uit het huis hebben gezet, maar vervolgens zou jullie familie via justitie het recht op het huis terug hebben verkregen, waardoor de commandant zijn huis en geld kwijt was. Volgens uw broer zou de commandant in heel het land naar hem op zoek zijn (CGVS X, p. 18-20). Nog volgens uw broer was u niet op de hoogte van deze verkoop van het huis tot nadat de verkoop geregeld was (CGVS X p. 17). U en uw broer leggen dus over elk aspect van jullie relaas tegenstrijdige verklaringen af. Uw broer wordt hiermee geconfronteerd, maar hij slaagt er niet in enige verklaring te geven, hij houdt vast aan zijn verklaringen (CGVS X, p. 17). Ook u wordt geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen tussen u en uw broer, ook u slaagt er niet in een verklaring af te leggen die als verschoningsgrond kan worden aanvaard, u houdt eveneens vast aan uw verklaringen (CGVS X, p. 20). Dat u en uw broer er niet in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de verkoop van het huis van uw vader, volgens jullie verklaringen de gebeurtenis die geleid heeft tot jullie vertrekt uit Guinee, haalt de grond voor jullie verzoek om internationale bescherming volledig onderuit. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan jullie verklaringen als zouden jullie nu door jullie overige familie of een commandant in Guinee worden gezocht omwille van deze gebeurtenis.

Gezien uw verklaringen niet als coherent, gedetailleerd en plausibel kunnen aanzien worden kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend. Gezien uw asielrelaas als ongeloofwaardig wordt bevonden, maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de “Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

Ten tweede, en gezien de bijzonder invloedrijke status van de schoonmoeder van verzoeker die de weduwe is van een commandant (CGVS b.16-17) moet de vraag worden gesteld of de verzoeker recht zou hebben op een eerlijk proces, of hij niet zou worden veroordeeld tot een onevenredige en/of discriminerende straf en of hij niet zou worden geconfronteerd met onmenselijke en vernederende detentieomstandigheden.

Het is bekend dat de omstandigheden van de detentie in Guinee bijzonder betreurenswaardig zijn. Onder andere de overbevolking van de gevangenis, de verspreiding van epidemieën, martelingen (met name door middel van elektrocutie) en langdurige voorlopige hechtenis worden door mensenrechtenorganisaties aan de kaak gesteld.

[citering landeninformatie]

Al deze handelingen zijn door hun ernst gemakkelijk gelijk te stellen met een onmenselijke en vernederende behandeling die op zijn minst aanleiding kan geven tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980. Er zij ook op gewezen dat zijn schoonmoeder, sinds het vertrek van de verzoeker uit Guinee, een klacht tegen hem heeft ingediend bij de autoriteiten. (CGVS, p.12) Daarom wordt hij momenteel gezocht door de Guinese autoriteiten, die bovendien naar zijn huis zijn gegaan om hem te arresteren.

De verzoeker heeft dus een gegronde vrees voor de genoemde autoriteiten en meer in het bijzonder voor staatsagenten voor vervolging na de beschuldigingen die zijn schoonmoeder tegen hem heeft geuit.

Hij kan dus geen beroep doen op nationale bescherming.

• Aangaande de familiesamenstelling van de verzoeker en de feiten achter zijn vlucht uit het land

Volgens het CGVS kunnen de verklaringen van de verzoeker niet geloofwaardig zijn vanwege meerdere tegenstrijdigheden met de verklaringen van zijn broer, M.C..

Betreffende de samenstelling van de familie met wie de verzoeker problemen zou heb gehad in Guinee, aan de ene kant zou zijn broer uitgelegd dat hij twee stiefmoeders heeft en dat ze reeds aanwezig waren voor de geboorte van zijn broer. Aan de andere kant, verzoeker heeft slechts verklaard dat een stiefmoeder heeft met wie zijn vader getrouwd is na de dood van zijn moeder.

In antwoord op deze grief betreurt verzoeker dat CGVS hem niet heeft geconfronteerd met de verschillende verklaringen van zijn broer over de samenstelling van hun familie en meer in het bijzonder over de kwestie van hun stiefmoeder.

Op geen enkel moment tijdens de hoorzitting van de verzoeker heeft het CGVS nuttig geacht om verzoeker in de gelegenheid te stellen hierover uitleg te geven. Uit het verslag van de hoorzitting blijkt namelijk dat de beschermingsfunctionaris hem alleen maar confronteerde met het feit dat zijn broer een heel andere versie had gegeven over de verkoop van hun huis, maar hem in het geheel niet ondervroeg over de samenstelling van zijn familie en zijn stiefmoeder.

Ter herinnering, artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zegt dat: [...] Daarom, was het aan de bescherming officier over deze tegenstrijdigheden verzoeker te confronteren. Door geen confrontatie uit te voeren, schendt hij zijn verplicht die artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 hem toeschrijft. Als de beschermingsfunctionaris op deze manier had gehandeld, had de verzoeker kunnen uitleggen dat hij, omdat hij geen contact meer heeft met zijn broer, die psychologisch bijzonder kwetsbaar is en die last heeft van geheugenproblemen, op geen enkele manier verantwoordelijk kan worden gesteld voor de valse gegevens die door deze laatste worden doorgegeven en voor het feit dat hij daarom tijdens zijn hoorzitting heeft gelogen.

De broer van verzoeker maakt ook zijn psychologische kwetsbaarheid en de geheugenproblemen die hij ondervindt duidelijk : “Dat ben ik vergeten , het is lang geleden. Ik heb veel problemen aan mijn hoofd, ik vergeet van alles.” (CGVS, p.17)

In casu volhardt verzoeker met zijn verklaringen namelijk dat na de dood van zijn moeder, zijn vader hertrouwd is met N.B., zijn stiefmoeder, en dat ze nooit twee hebben gehad. Bovendien zou verzoeker,

als dat het geval was geweest, zeker ook andere broers en zussen hebben gehad, quod non, en zou het voor zijn vader niet nuttig zijn geweest om met een ander te trouwen.

Aangezien de verzoeker de houding van zijn broer en zijn oneerlijkheid tegenover de asielinstanties geenszins kon voorspellen, moet worden toegegeven dat het CGVS de verklaringen van de verzoeker op deze grond alleen niet in zijn geheel kon aanvechten.

Ook moet worden opgemerkt dat de bestaande conflicten tussen de verzoeker en zijn broer ruimschoots worden aangetoond door de flagrante discrepanties tussen hun verhalen, wat bevestigt dat ze elkaar in het geheel niet hebben geraadpleegd. De tegenstrijdigheden tussen hun twee verklaringen betekenen echter niet dat ze allebei de facto niet geloofwaardig zijn. In het onderhavige geval moest het CGVS een balans opmaken en beoordelen welke van de twee geloofwaardiger zou zijn. Quod non.

De verzoeker verzekert zijn raadslied dat zijn broer een verhaal heeft verzonnen dat op geen enkele wijze overeenkomt met de realiteit van de feiten en de redenen waarom zij gedwongen werden om Guinee te ontvluchten.

Aangaande de sterftedata van de ouders van de verzoeker, in dit verband moet worden opgemerkt dat de beoordeling van het CGVS veel te streng is.

In de eerste plaats lijkt het ons noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze hoorzittingen in de DVZ plaatsvinden en om een zekere flexibiliteit van de verdachte en van uw Raad te garanderen. Inderdaad, de hooromstandigheden zijn heel vaak moeilijk, gefrustreerd (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om waakzaam te zijn voor wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun aanvraag beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst opnieuw kunnen lezen, of zonder dat de tolk ze terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun hoorzitting in het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze zelfs maar te lezen (voorbeeld van benamingen om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door een raadsman tijdens hun hoorzitting in de DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop de hoorzitting werd gehouden te controleren. Gezien het belang en het gewicht dat deze vragenlijsten kunnen hebben in de asielprocedure van een kandidaat, blijven wij ons afvragen of de SALDUZ-jurisprudentie van het EHRM, toegepast in correctionele zaken en het opleggen van de aanwezigheid van een advocaat bij elke hoorzitting, moet worden toegepast op hoorzittingen in de "Office des Etrangers", zodra deze verklaringen in de rest van de procedure tegen de kandidaat-vluchteling zijn. Het lijkt ons dat zodra de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, verklaringen die in het OE worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op geldige wijze kunnen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling, op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces. Maar ook al zou dit beginsel in deze zaak niet kunnen worden toegepast, en nog meer, dan nog zouden de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten en zouden ze niet systematisch moeten kunnen argumenteren op basis van het ene of het andere tegenstrijdigheid kunnen aanvoeren.

Bovendien kan verzoeker alleen maar herhalen wat hij tijdens zijn persoonlijk gesprek heeft uitgelegd, namelijk dat hij tijdens zijn hoorzitting bij de DVZ helemaal niet is ondervraagd over de datum van het overlijden van zijn ouders en dat er waarschijnlijk enige verwarring is ontstaan tussen de informatie die verzoeker heeft verstrekt en die van zijn broer, aangezien zij beiden op dezelfde dag zijn ondervraagd.

[citering verklaringen, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8]

De verzoeker volhardt dus met zijn verklaringen voor de CGVS en het feit dat zijn moeder overleed in 2008 en zijn vader overleed op 5 januari 2016.

Het was ook passend dat het CGVS bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen beter rekening hield met het bijzondere profiel van de broer van de verzoeker. .

Er zij aan herinnerd dat de broer van de verzoeker een jongeman is die nooit echt naar school is geweest en analfabeet is. verzoeker en zijn broer zelf hebben dit bij verschillende gelegenheden tijdens hun hoorzitting benadrukt : [...]

Het is duidelijk dat het profiel van de broer van de verzoeker helpt om een aantal van zijn misvattingen en fouten tijdens zijn hoorzitting te verklaren.

Bijgevolg kon niet worden verwacht dat het zo spontaan, gestructureerd en gedetailleerd zou zijn als het relaas dat door een meer geschoolde en serene persoon zou worden gegeven.

Gezien het ongeïnformeerde profiel van de broer van de aanvrager, moet worden toegegeven dat hij mogelijk fouten heeft gemaakt/ toegepast met betrekking tot de data van het overlijden van zijn ouders.

Daarbij maakt de tegenpartij een veel te strenge inschatting, die bovendien gekenmerkt wordt door subjectiviteit.

Aangaande de woonplaatsen van de verzoeker, enerzijds willen we verwijzen naar onze bovenstaande ontwikkeling met betrekking tot de voorwaarden waaronder hoorzittingen op de DVZ plaatsvinden. Bovendien heeft verzoeker zeer duidelijk gemaakt dat dit duidelijk een misverstand/vertaling was van de kant van het agent en/of de tolk. Hij heeft zich nooit permanent in Conakry gevestigd, omdat hij sinds zijn vroege jeugd altijd in Kamsar in het huis van zijn vader heeft gewoond.

Verzoeker ontkent dan ook met klem dat hij in Conakry heeft gewoond en zich daar permanent heeft gevestigd, maar verklaart dat hij na het overlijden van zijn vader en de verkoop van zijn huis daar wel degelijk een week voor zijn definitieve vertrek uit Guinee naartoe is gegaan.

[citering verklaringen, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-12-13]

We kunnen de conclusie van de andere partij dan ook alleen maar betreuren. Dat is des te meer kritiek, omdat de geconstateerde tegenstrijdigheid op zijn zachtst gezegd minimaal is en verband kan houden met een gebrek aan begrip. Hoogstens kan verzoeker worden bekritiseerd om een gebrek aan precisie en duidelijkheid op dit punt, maar geenszins om een echte tegenstrijdigheid. De grief van het CGVS is te ernstig.

Aangaande de woonplaats van de broer van de verzoeker, betreurt het dat hij tijdens zijn interview verkeerd is begrepen en wenst daarom zijn opmerkingen te verduidelijken. De broer van verzoeker heeft van jongs af aan al zijn koranlessen in Kibola gevolgd in het huis van zijn grootvader. Verzoeker legt aan zijn raadslid uit dat zijn broer vooral graag in het dorp woonde, waar hij onder andere maïs verbouwde, en dat hij daarom slechts bij wijze van uitzondering naar Kamsar ging voor bezoeken van twee of drie weken (sterfgevallen, ceremonies, andere evenementen), maar dat hij daarna altijd nog enkele maanden terugkeerde naar Kibola. Hij beweert daarom dat zijn broer nooit permanent in Kamsar heeft gewoond en er alleen bij speciale gelegenheden naartoe is gegaan. Overigens wij nogmaals op dat het CGVS zich bij wijze van motivering beroept op de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker en zijn broer zonder hem de gelegenheid te hebben gegeven deze uit te leggen en zonder hem te hebben geconfronteerd.

• Aangaande de verkoop van het huis van de vader van de verzoeker

Opnieuw verwijt het CGVS verzoeker meerdere tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn broer en wat betreft de wijze waarop zij het huis van hun vader hebben verkocht.

Op dit punt verwijzen wij naar onze discussie hierboven en naar het feit dat enerzijds de verzoeker niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de houding van zijn broer en zijn keuze om zich niet te uiten over de realiteit van de problemen die hij in Guinee heeft ondervonden door de details rond de verkoop van zijn vader huis van de grond af aan uit te vinden. Ten tweede, en zoals verzoeker heel duidelijk aangeeft, heeft hij al meer dan twee jaar geen contact meer gehad met zijn twee broers die een sterke wrok tegen hem hebben en beschuldigen hem ervan de bron van hun problemen te zijn.

[citering verklaringen, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20]

Het is dus volkomen aannemelijk dat de broer van verzoeker met het oog op wraak en ten nadele van hem heeft gelogen over de manier waarop het huis van zijn vader te koop werd aangeboden.

verzoeker handhaaft derhalve met klem de versie van de feiten die hij aan het CGVS heeft gegeven, namelijk het feit dat hij een vriend van zijn vader opriep om het huis te verkopen, die uiteindelijk een koper vond met de naam H.K.. Bovendien, en als Uw raadsman de woorden van de broer van de verzoeker als bewijs zou nemen, lijkt het vrij onwaarschijnlijk dat, nadat hij de documenten van het huis in 2004 van zijn oudere broer heeft ontvangen, hij meer dan 12 jaar heeft gewacht voordat hij met de verkoop ! Verzoeker bevestigt daarom ook dat hij, nadat hij had besloten het huis te verkopen, zijn broer, die in het dorp was gebleven, heeft gebeld om hem in vertrouwen te nemen. Ten slotte, herinneren we eraan dat artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 de wederpartij verplicht om elk verzoek om internationale bescherming op een objectieve, individuele en onpartijdige manier te analyseren.

Het Charter van de hoorzitting stelt ook :

[citering Charter, p. 5, p. 9]

Door alleen maar de verklaringen van de verzoeker op basis van het asielverhaal van zijn broer elke geloofwaardigheid te onzeggen, verzaakt de verdachte dus aan zijn verplichting om zijn verzoek om internationale bescherming individueel en onpartijdig te analyseren. Wij verzoeken uw Raad daarom een objectieve controle uit te voeren en de realiteit van de door de verzoeker aangevoerde feiten onafhankelijk van zijn broer te beoordelen."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- Amnesty – “*Human rights in Africa : Review of 2019 – Guinea*”;
- USDOS - US Department of State: “*Country Report on Human Rights Practices 2019 – Guinea*”;
- Landinfo, « *Guinée: La police et le système judiciaire* ».

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de invloedrijke status van zijn schoonmoeder, die de weduwe is van een commandant, en meent dat de vraag moet worden gesteld of hij in Guinee recht zou hebben op een eerlijk proces, of hij een onevenredige of discriminerende straf zou krijgen en of hij zou worden geconfronteerd met onmenselijke detentieomstandigheden. Daarnaast verwijst verzoeker naar landeninformatie aangaande de detentieomstandigheden in Guinee.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat, gelet op de flagrant tegenstrijdige verklaringen van hemzelf en zijn broer aangaande de familiesamenstelling en het verloop van de vermeende problemen, geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden problemen met zijn stiefmoeder.

Waar verzoeker meent dat hem omwille van het feit dat zijn stiefmoeder de weduwe is van een commandant een eerlijk proces zou worden ontzegd, hij zou worden veroordeeld tot een onevenredige of discriminerende straf en hij zou worden geconfronteerd met onmenselijke detentieomstandigheden, zijn er bovendien geen concrete indicaties dat verzoeker in geval van terugkeer Guinee zou worden voor de rechter gebracht. Verzoekers vrees voor een mogelijk proces, straf en detentie is derhalve louter hypothetisch.

Verzoekers verwijzingen naar algemene landeninformatie aangaande de detentieomstandigheden in Guinee (stukken 3 tot 5, gevoegd bij het verzoekschrift) volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk zal worden vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

6. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en wijt de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van hem en zijn broer aan de psychologische kwetsbaarheid en geheugenproblemen van zijn broer, alsook aan het gegeven dat zijn broer analfabeet is. Verder stelt verzoeker dat het aannemelijk is dat zijn broer met het oog op wraak en ten nadele van hem heeft gelogen over de manier waarop het huis van zijn vader te koop werd aangeboden.

Vooreerst legt verzoeker geen enkel element voor ter ondersteuning van de psychologische toestand en geheugenproblemen van zijn broer en toont hij niet aan dat het cognitief geheugen van zijn broer dermate zou zijn aangetast waardoor deze in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Uit de loutere verwijzing naar de verklaringen van verzoekers broer (*"Dat ben ik vergeten , het is lang geleden. Ik heb veel problemen aan mijn hoofd, ik vergeet van alles."*, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer M.C., p. 17) kan geenszins worden afgeleid dat deze aan ernstige geheugenproblemen zou lijden. De vermeende geheugenproblemen van verzoekers broer kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen.

Verzoeker toont voorts niet aan dat het voorgehouden analfabetisme van zijn broer diens verstandelijke vermogens aantast en dat zijn broer hierdoor niet in staat is zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoekers broer kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Daarenboven werd verzoekers broer tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door zijn advocaat zodat zijn eventuele beperkingen konden benadrukt worden, wat niet is gebeurd.

Ook kan niet worden aangenomen dat verzoekers broer uit wraak valse verklaringen zou afleggen ten aanzien van de asielinstanties, gezien hij op die manier ook zijn eigen kansen op het verkrijgen van internationale bescherming hypothekeert.

Te dezen dient opgemerkt dat het de taak en de plicht is van de Belgische asielinstanties om grondig en zorgvuldig te werk te gaan bij het onderzoek van de merites van elk individueel verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van de deugdelijkheid, de coherentie en de waarachtigheid van de verklaringen maakt integraal deel uit van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming zodat verweerder bezwaarlijk kan worden verweten nauwgezet na te gaan of de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet strijdig zijn met eerder afgelegde verklaringen, met verklaringen van andere familieleden of met objectieve gegevens uit het administratief dossier. Het is evenmin onredelijk dat van verzoekers die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, verwacht wordt dat zij eensluidende verklaringen aflegden over de essentiële elementen van hun asielrelaas. Aldus kon verweerder bij de vaststelling van manifeste en relevante tegenstrijdigheden besluiten dat dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van de asielmotieven aantast.

Verweerder heeft terecht rekening gehouden met de verklaringen van verzoekers broer bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Gelet op de in de bestreden beslissing vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn broer aangaande hun familiestelling en het verloop van de problemen in Guinee, die verzoeker met zijn verweer in het verzoekschrift allerminst ontkracht, hecht de Raad in navolging van verweerder geen geloof aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas en vermeende vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Guinee.

7. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden met de verklaringen van zijn broer werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis heeft genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk

doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt en verzoeker niet langer belang heeft bij het aanvoeren van een schending van die bepaling.

8. Verzoeker toont met zijn algemene bemerkingen aangaande het verloop van een interview bij de DVZ niet aan dat zijn onderhoud bij de DVZ een onregelmatig verloop kende.

Wat verzoekers vermeende schending van de rechten van verdediging betreft omdat asielzoekers tijdens het interview bij de DVZ niet worden bijgestaan door een raadsman gaat verzoeker eraan voorbij dat de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rechtsprekende organen zijn en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven in administratieve procedures enkel in tuchtzaken gelden, behoudens andersluidend voorschrift. Artikel 6 van het EVRM is niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verder dient opgemerkt dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien gaf verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat het gehoor bij de DVZ heel goed verlopen was en hij hierover geen opmerkingen had (*cf.* notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 4).

Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat er “*een misverstand/vertaling was van de kant van het agent en/of de tolk*” en dat de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud hieraan te wijten zijn.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS